

Ambient. Si anéssim ara a fer una «crònica de societat» assenyalaríem, tot seguit, el fet que en la inauguració s'hi trobava una bona representació barcelonina; que bon nombre de periòdics hi tenien algú; que dues revistes barcelonines «Destino» i «Revista Gran Via» hi eren i que un periodista de Madrid i Bilbao trencà el seu repós a la Costa Brava per a assistir a l'acte i veure l'exposició... Però, tot i que l'ambient era interessant, tot i que la «crònica de Societat» podria amb facilitat transformar-se en un recull interesantíssim d'opinions tan afalagadores com la d'un crític d'art que qualificava el premi com a «el millor del país», tot i amb això, diem, preferim, per avui, donar la senzilla informació del fet del Premi i del seu resultat.

Jordi Curós, guanyador. El guanyador amb una obra valenta, ben estructurada, d'una gran força i d'unes qualitats de pasta i color realment magnífiques. Jordi Curós, també ha aportat a l'exposició una altra obra de gran interès no massa allunyada, en quant a estructuració del quadre, de la que ha obtingut el premi, encara que força diferenciada de realització.

Mencions honorífiques han estat otorgades a un figuratiu -per dir-ho amb el llenguatge que sembla més entenedor-: Martínez Mezquita, que ha presentat una obra molt personal, i a J. L. García. Romà Vallès, guanyador l'any passat, presenta dues obres, de gran qualitat, fora de concurs.

El conjunt. Hi ha un fet important en el Premi Granollers d'enguany: és la gran pujada de nivell en relació amb l'any anterior però, molt especialment, la gran pujada de nivell, també, de la representació figurativa, sens dubte la millor de les que hem pogut veure en els tres anys de Premi. Obres com les de Capella, Xargay, Tur i Pep Serra són suficients, amb llur presència per a donar una gran qualitat a la part figurativa de l'exposició. En el camp de l'abstracte, la superació és també evident com ho demostra la presència dels quadres de Pellsjo, Massot, Ráfols Casamada, Beascoa, Bolumar, Clotet...

Conclusions provisionals. Temps tindrem, ajudant Déu, per a insistir en la transcendència i ressò d'aquesta exposició que, com cada any, és visitada per un nombre excepcionalment elevat de públic, tant granollerí com forani. La conclusió però, que ja és possible des d'aquest moment, és el ritme ascendent del certamen i, per tant, de l'exposició. Una altra conclusió és també el fet que totes les tendències vigents -des del figurativisme constructiu fins a la «pintura-acció» caportada per Joaquim Montserrat- s'hi troben representades, la qual cosa fa d'aquesta exposició una panoràmica ben vàlida i interessant del moment pictò-

ric actual.

Prolongació dels dies d'exposició. Anunciada, en principi, la clausura de l'exposició per al dia 17 d'aquest mes, s'ha decidit perllongar-la fins al dia 24 del mateix mes de setembre. Una setmana més que permetrà entre d'altres coses, n'estem segurs, de reveure i de fer més possible noves visites. V.

Falso irenismo

Es ciertamente de desear que la unión de los cristianos se realice en el nivel comunitario; que sean las diversas iglesias separadas en su conjunto las que se unan en plena unidad con la Iglesia católica. Mas no debemos olvidar que la salvación y por tanto la plena cristianización del hombre es algo que debe realizarse en la persona humana, en cada uno de los individuos. La sociedad, toda sociedad, aun la Iglesia, es para el bien de la persona humana; que el hombre, cada hombre singular, es el que ha de ser poseedor de la gracia, el que se ha de salvar. Por tanto los esfuerzos ecumenistas serían perniciosos, dejarían de ser auténticamente cristianos para convertirse en obstáculos a la verdadera unión, si pusiesen reparos a las conversiones individuales, que por la gracia del Señor siguen siendo un hecho consolador en constante aumento, y precisamente no pocas veces en los medios sinceramente ecumenista.

ARZOBISPO · OBISPO

Sobre la darrera Festa Major a molta gent no li ha agradat (i a nosaltres tampoc)

... que el programa d'actes sigui cada any un calc de l'anterior.

... que les grans il·luminacions públiques s'hagin reduït només a la instal·lació d'uns quants escuts lluminosos de la Ciutat, que han estat apagats -alguns d'ells la meitat dels dies.

... que no es disposi de cap teatre, i s'hagi d'anar a raure al Pavelló o Palau Municipal dels Esports, que no reuneix cap condició per a les representacions escèniques.

... que el castell de focs artificials sigui sempre tan pobre i tan poc espectacular.

... que el Premi de Pintura continuï aixecant tantes protestes i tants vituperis.

... que la nostra Festa, per les causes que siguin i que no volem pas escatir, hagi passat sense pena ni glòria.

FURA

¡Juguetes!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

Regalando un juguete

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc

juguetes todo el año

Sastre

Pl. Perpiñá, 15

Tl. 734

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE